

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
בשעה שישנו בקום אכול צלי - ישנו (שמות י"ב) בבל תאכל נא, בשעה שאינו בקום אכול צלי - אינו בבל תאכל נא.											■	!	◇	קטו.	
תניא כוותיה דרב יהודה:														קטז.	
חבל זוג של ספרים וצמד של פרות - חייב שתים, זה בעצמו וזה בעצמו - אינו חייב אלא אחת.	[תניא]													קטז.	
חבל זוג של ספרים וצמד של פרות, יכול לא יהא חייב אלא אחת - תלמוד לומר (דברים כ"ד) לא יחבל ריחים ורכב, מה ריחים ורכב שהן מיוחדין, שני כלים ועושין מלאכה אחת וחייב על זה בפני עצמו ועל זה בפני עצמו - אף כל דברים שהן שני כלים מיוחדים, ועושין מלאכה אחת - חייב על זה בפני עצמו ועל זה בפני עצמו.	ותניא אידך:													קטז.	
ההוא גברא דחבל סכינא דאשכבתא מחבריה. אתא לקמיה דאביי													○ ◇	קטז.	
זיל אהדריה, דהוי ליה כלי שעושים בו אוכל נפש, ותא קום בדינא עלה.	אמר ליה: [אביי]											◆	■	◇	קטז.
לא צריך למיקם בדינא עלה, ויכול לטעון עד כדי דמיהן.	רבא:											◆	■	◇	קטז.
ואביי לית ליה ההיא סברא? מאי שנא מהנהו עיזי דאכלי חושלא בנהרדעא, ואתא מרא דחושלא ותפס להו וקא טעין טובא													‡	◇	קטז.
יכול לטעון עד כדי דמיהן.	ואמר אבוב דשמואל:												‡	◇	קטז.
התם לאו מידי דעבדא לאושולי ולאוגורי הוא, הכא - מידי דעביד לאושולי ולאוגורי הוא.													!	◇	קטז.
דברים העשויין להשאיל ולהשכיר, ואמר לקוחין הן בידי - אינו נאמן.	דשלה רב הונא בר אבין:												■	!	קטז.
ורבא לית ליה האי סברא? והא רבא אפיק זוגא דסרבלא וספרא דאגדתא מיתמי בדברים העשויין להשאיל ולהשכיר													○ ‡	קטז.	
האי נמי, כיון דמיפגמא - קפדי אינשי ולא מושלי.	אמר לך רבא:												!	◇	קטז.
הדרן עלך המקבל														◇	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ^ קושיא-challenge ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

בבא מציעא-הבית והעליה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הבית והעלייה של שנים שנפלו, שניהם חולקין בעצים ובאבנים ובעפר, ורואין אלו אבנים העשויות להשתבר.												■	מ: קטז:
אם היה אחד מהן מכיר מקצת אבניו - נוטלן, ועולות לו מן החשבון.												■	קטז:
מדקתני רואין - מכלל דאיכא למיקם עלייהו אי בחבסא נפיל אי בחבסא נפיל.												◇	מ: קטז:
אי הכי, רישא אמאי חולקין? נחזי, אי בחבסא נפיל - עלייתא איתבור, אי בחבסא נפיל - תתייתא איתבור												◇	קטז:
לא צריכא, דנפיל בליליא.												!	קטז:
ולחזינהו בצפרא												⚡	קטז:
דפנינהו.												!	קטז:
ולתזוי מאן פנינהו ולשייליה?												⚡	קטז:
דפנינהו בני רשות הרבים ואולו לעלמא.												!	קטז:
ולתזוי ברשות דמאן יתבן, וליהוי אידך המוציא מחבירו עליו הראיה												⚡	קטז:
לא צריכא, דיתבן בחצר דתרוייהו. אי נמי: ברשות הרבים.												!	קטז:
ואיבעית אימא: שותפין בכי האי גוונא לא קפדי אהדדי.												!	קטז:
אם היה אחד מהן מכיר כל.												■	קטז:
והלה מה טוען?												◇	קטז:
אי דקאמר אין												!	קטז:
פשיטא												⚡	קטז:
ואי לא אמר אין												!	קטז:
למה נוטל?												⚡	קטז:
אלא, דאמר ליה: איני יודע.												!	קטז:
לימא תהוי תיובתא דרב נחמן												⚡	קטז:
מנה לי בידך והלה אומר איני יודע, רב הונא ורב יהודה אמרי: חייב	דאיתמר: רב הונא ורב יהודה											⚡	קטז:
פטור.	רב נחמן ורבי יוחנן:											⚡	קטז:
כגון שיש עסק שבועה ביניהן	כדאמר רב נחמן:											!	קטז:
הכא נמי כגון שיש עסק שבועה ביניהן.												!	קטז:
היכי דמי עסק שבועה?												^	קטז:
כדרבא.												!	קטז:
מנה לי בידך והלה אומר אין לך בידי אלא חמשים והשאר איני יודע, מתוך שאינו יכול לישבע - ישלם.	דאמר רבא:											!	קטז:
ועולות לו מן החשבון.												■	קטז:
לפי חשבון שבורות. אלמא, כיון דאמר איני יודע - ריע טפי.	סבר רבא למימר:											◇	קטז:
אדרבא, הא ריע טפי. מדהני ידע, טפי לא ידע - תו לית ליה, ואידך כולהו - דהיאך נינהו.	אמר ליה אבוי:											⚡	קטז:

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story ■ מִמְרָא-statement ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ רִאיה-proof	מקרא-key:
---	------------------

בבא מציעא-הבית והעליה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לפי חשבון שלמות.	אלא אמר אביי:											◊ ■	קטו:
אי הכי מאי קמהני ליה?												ז	קטו:
למלבנא רווחא, אי נמי טינא דמעבדא.												!	קטו:
הבית והעלייה, נפחתה העלייה ואין בעל הבית רוצה לתקן - הרי בעל העלייה יורד ודר למטה, עד שיתקן לו את העלייה.	[ת"ק]											◊ ■	קטו:
התחתון נותן את התקרה, והעליון את המעזיבה.	רבי יוסי:											◊ ■	קטו:
נפחתה, בכמה?												^	קטו:
ברובה	רב:											◊ !	קטו:
בארבעה.	שמואל:											◊ !	קטו:
ברובה, אבל בארבעה - לא, אדם דר הציו למטה וחציו למעלה.	רב:											■	קטו:
בארבעה, אין אדם דר הציו למטה וחציו למעלה.	שמואל:											■	קטו:
היכי דמי?												^	קטו:
אי דאמר עלייה זו												!	קטו:
אודא.												ז	קטו:
אלא דאמר ליה עלייה סתם												!	קטו:
לוגר ליה אחרית?												ז	קטו:
לא צריכא, דאמר ליה עלייה זו שאני משכיר לך, כי סלקא - סליק בהדה, וכי נחית - חות בהדה.	רבא:											!	קטו:
אי הכי, מאי למימרא?												ז	קטו:
דאמר ליה עלייה זו שעל גבי בית זה אני משכיר לך, דהא שעביד בית לעלייה.	אלא אמר רב אשי:											!	קטו:
מעשה באחד שאמר לחבירו דלית שעל גבי פרסק זה אני מוכר לך, ונעקר הפרסק, ובא מעשה לפני רבי חייא	וכי הא דאמר רבין בר רב אדא אמר רבי יצחק:											o !	קטו:
חייב אתה להעמיד לו פרסק, כל זמן שהדלית קיימא.	ואמר: [רבי חייא]											! ■	קטו: